

รายงานผลการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม

ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า

Waste separation to value added

หัวหน้าโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาติ ดิษฐกิจ
สถานอุทยานการศึกษารัชมังคลาภิเษก
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ผู้ร่วมโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุณทริกา นันทา
อาจารย์ ดร.วนาลัย วิริยะสุธี
นางสาวปิยะนาถ ศิริพูนสวัสดิ์
นางสาวชนนี ทัดทาน

ได้รับจัดสรรงบประมาณเงินรายได้

ในการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

คำนำ

สถานอุทยานการศึกษารัชมังคลาภิเษก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ร่วมกับคณาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ ได้ดำเนินการจัดโครงการทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า เป็นโครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่ได้รับจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยจัดการเสวนาและอบรมเชิงปฏิบัติ ณ โรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส (แสนสวัสดิ์วิทยาการ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิธีการลดปริมาณขยะ วิธีการคัดแยกขยะ วิธีการกำจัดขยะประเภทต่างๆ อย่างถูกวิธี สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือเพิ่มมูลค่าได้ ทำให้ลดปริมาณขยะในโรงเรียนและชุมชน และเป็นการสร้างจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมของทุกภาคส่วน ซึ่งมีผู้เข้าอบรมเป็นคณาครูและนักเรียนของโรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส (แสนสวัสดิ์วิทยาการ) จำนวน ๔๐ คน อบรมเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

การอบรมครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และโรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส (แสนสวัสดิ์วิทยาการ) รวมถึงผู้เข้าอบรมที่ให้ความสนใจและมีความตั้งใจรับการอบรมนี้เป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินโครงการนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

คณะทำงานโครงการฯ

๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๓
กลุ่มเป้าหมาย	๔
กำหนดการดำเนินโครงการ	๔
ผลการดำเนินโครงการฯ / ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดโครงการ	๕
สรุปผลการดำเนินโครงการฯและข้อเสนอแนะ	๕
ปัญหาและอุปสรรค	๖

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก
- ภาคผนวก ข
- ภาคผนวก ค
- ภาคผนวก ง
- ภาคผนวก จ
- ภาคผนวก ฉ

รายละเอียดโครงการ

หลักการและเหตุผล

"ขยะ" เป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ๒๕.๗๐ ล้านตัน (ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๖๖) ขยะมูลฝอย (solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถูพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์ ขากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น ซึ่งขยะต่างๆ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ โดยเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและพาหะของโรค ก่อให้เกิดความรำคาญและไม่น่าดู ก่อให้เกิดมลพิษต่อดิน น้ำ และอากาศ และทำให้เกิดการเสี่ยงต่อสุขภาพ เช่น โรคทางเดินอาหารที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียที่มีแมลงวันเป็นพาหะ หรือได้รับสารพิษที่มากับของเสียอันตราย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สังคมเศรษฐกิจสีเขียว ในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว และส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตร และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สวงรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/มรดกทางสถาปัตยกรรม/ศิลปวัฒนธรรม และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์บนหลักการมีส่วนร่วม รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีหลักการและแนวคิดหนึ่งที่กล่าวถึง การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในหมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐ กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นำเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ทันสมัย ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และนวัตกรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและลดของเสียจากกระบวนการผลิต ส่งเสริมการพัฒนาแพลตฟอร์มบริหารจัดการข้อมูลและแพลตฟอร์มเสริมสร้างความสามารถในการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาเทคโนโลยีการออกแบบเชิงนิเวศ การจัดการของเสีย การพัฒนาธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนวัสดุเหลือใช้ระหว่างธุรกิจและอุตสาหกรรม และกลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการ

ลดและหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรและเพิ่มมูลค่าของเสีย ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่ใช้วัสดุชนิดเดียว การใช้วัสดุรอบสอง การอัพไซเคิล มาใช้ในการผลิตและใช้ประโยชน์ได้มากกว่าเดิม

การจัดการขยะเหลือศูนย์ (zero waste management) โดยยึดหลักการที่ว่า “ขยะมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ” และเป็นการดำเนินการแบบใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือการลดการสร้างขยะด้วยแนวคิด 3R ลดใช้ นำกลับมาใช้ซ้ำ และรีไซเคิล โดยเริ่มต้นที่การใช้ให้น้อยลง ลดการใช้วัสดุ ผลิตภัณฑ์ ที่ก่อให้เกิดขยะเพื่อลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (reduce) การนำวัสดุ ผลิตภัณฑ์ที่ยังสามารถใช้งานได้ กลับมาใช้ซ้ำ (reuse) และการนำวัสดุ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานแล้วมาแปรรูป เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือ รีไซเคิล (recycle) นอกจากนี้ยังสามารถทำการอัพไซเคิล (upcycling) ซึ่งหมายถึงกระบวนการในการแปลงสภาพของวัสดุ หรือสิ่งที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อีกแล้วเพื่อเปลี่ยนให้เป็นวัสดุใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม หรือกลายเป็นสิ่งใหม่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่สูงมากขึ้นกว่าเดิมนั่นเอง

ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและหันมาร่วมมือกันในการจัดการขยะ โดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable university for sustainable development goals) ผ่านโครงการจัดอันดับ UI Green Metric หรือการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งมั่นในการพัฒนาที่ยั่งยืนเช่นการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการการใช้พลังงาน การจัดการของเสีย การใช้ทรัพยากรน้ำ การจัดการระบบการขนส่งภายใน และการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ได้จัดทำคู่มือตัวชี้วัดผลลัพธ์การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนด้วยการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งกล่าวถึง การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ด้วยการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy: SEP) มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เป็นแนวทางหนึ่งในการสนองตอบต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในโครงการ Sufficiency Economy Philosophy for SDGs Partnership เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีบทบาทในการเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals) ภายใต้เป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) นอกจากมหาวิทยาลัยและภาคเอกชนแล้ว ยังมีภาคประชาชนหรือชุมชนที่มีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย กระบวนการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม รวมถึงวัฒนธรรม ทำให้ในกระบวนการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนต้องคำนึงถึงบริบทของพื้นที่หรือภูมิสังคมของแต่ละชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของคนในชุมชนทุกกลุ่มรวมถึงกลุ่มเปราะบาง เพื่อหนุนเสริมให้เป็นการพัฒนาที่มีความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) ภายใต้วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความกตัญญูทดแทน ความอ่อนน้อมถ่อมตน การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปัน มีความเมตตากรุณาต่อคนในชุมชนเสมือนเป็นคนในครอบครัว เพื่อให้เกิดการอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนทุกกลุ่มรวมถึงกลุ่มเปราะบาง หรือส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์หรือแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และ

สิ่งแวดล้อม หรือตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคม และประเทศชาติที่นำไปสู่ความยั่งยืน หากทุกภาคส่วน เชื่อมโยงและร่วมมือกันจะทำให้ประเทศไทยสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสมดุล มั่นคง ยั่งยืน

สถานอุทยานการศึกษารัชมังคลาภิเษก คือ “อุทยานการเรียนรู้ตามอัธยาศัย” ที่ประชาชนทุกเพศทุกวัย สามารถได้รับโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเองตามความพร้อมและศักยภาพของตนเองหรือตาม อัธยาศัย โดยมีองค์ความรู้ที่หลากหลายทั้งด้านวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวัฒนธรรม เป็น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลในสังคมไทยให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในลดขยะหรือการเปลี่ยนขยะให้เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจะทำให้สังคม สิ่งแวดล้อม และ เศรษฐกิจดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิธีการลดปริมาณขยะ วิธีการคัดแยกขยะ วิธีการกำจัดขยะประเภทต่างๆ อย่างถูกวิธี
๒. เพื่อถ่ายทอดความรู้การแปรรูปขยะให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและการนำกลับมาใช้ใหม่
๓. เพื่อลดปริมาณขยะในโรงเรียนและชุมชน
๔. เพื่อสร้างจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมของทุกภาคส่วน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไป

ปริมาณกลุ่มเป้าหมาย : ๔๐ คน

พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย : จังหวัดนนทบุรี

อื่นๆ ระบุ :

กำหนดการดำเนินโครงการ

วันที่	เวลา	กิจกรรม	วิทยากร
๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗	๘.๓๐-๙.๐๐	ลงทะเบียน	
	๙.๐๐-๑๐.๐๐	การเสวนา ชะมิกคุณค่า	ผศ.ดร.ปรีชาดิ ดิษฐกิจ อ.ดร.วนาลัย วิริยะสุธี
	๑๐.๐๐-๑๐.๑๕	รับประทานอาหารว่าง	
	๑๐.๑๕-๑๒.๑๕	การบรรยาย การคัดแยกขยะ และ การนำขยะมาใช้ประโยชน์	ผศ.ดร.ปรีชาดิ ดิษฐกิจ
	๑๒.๓๐-๑๓.๐๐	พัก	
	๑๓.๐๐-๑๕.๐๐	การฝึกปฏิบัติการคัดแยกขยะ และ การนำขยะมาใช้ประโยชน์	วิทยากร ผศ.ดร.บุญทริกา นันทา กลุ่มย่อย 2 กลุ่ม 1) ผศ.ดร.ปรีชาดิ ดิษฐกิจ 2) อ.ดร.วนาลัย วิริยะสุธี
	๑๕.๐๐-๑๕.๑๕	รับประทานอาหารว่าง	
	๑๕.๑๕-๑๖.๓๐	การฝึกปฏิบัติการนำขยะมาพัฒนา เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	วิทยากร อ.ดร.วนาลัย วิริยะสุธี กลุ่มย่อย 2 กลุ่ม 1) ผศ.ดร.บุญทริกา นันทา 2) ผศ.ดร.ปรีชาดิ ดิษฐกิจ

ผลการดำเนินโครงการฯ / ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดโครงการ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับบริการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”

๑.๑ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการเป็นนักเรียนทั้งหมด ๔๐ คน

๑.๒ วุฒิการศึกษา ระดับมัธยมต้น ๔๐ คน

ตอนที่ ๒ ความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”

(๕ คะแนน)

๒.๑ ด้านหัวข้อการเสวนาและการอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในหัวข้อการเสวนาและการอบรมเชิงปฏิบัติการในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๗๕

๒.๒ ด้านวิทยากร ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร ความชัดเจนในการตอบคำถาม การใช้สื่อประกอบการฝึกอบรมของวิทยากรในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๘๐

๒.๓ ด้านระยะเวลาการจัดอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในความเหมาะสมของระยะเวลาที่จัดอบรมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๖๘

๒.๔ ด้านความรู้ที่ได้รับ ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๗๕

๒.๕ ด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ผู้เข้ารับการอบรมจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๖๐

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- อยากให้มีการจัดอบรมแบบนี้บ่อยๆ ได้ความรู้สนุกดีมากๆ
- สนุกและได้ความรู้
- อยากให้ชมรมนักเรียนมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

สรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการฯ (แยกตามหมวดค่าใช้จ่าย)

งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

๑ ค่าตอบแทน ๓,๙๐๐ บาท

๒ ค่าใช้สอย ๘,๔๐๐ บาท

๓ ค่าวัสดุ ๒,๐๐๐ บาท

รวมงบประมาณที่ใช้จริง ๑๔,๓๐๐ บาท

สรุปผลการดำเนินโครงการ

โครงการบริการวิชาการแก่สังคม “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า” ผลการดำเนินโครงการในภาพรวม ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๘๐ และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๖๐

ปัญหาและอุปสรรค

-ไม่มี-

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก : แบบสรุปรายงานผลการดำเนินโครงการ
- ภาคผนวก ข : บันทึกข้อความและคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการฯ
- ภาคผนวก ค : เนื้อหาหรือเอกสารประกอบการบรรยาย
- ภาคผนวก ง : ภาพกิจกรรมการดำเนินงานโครงการฯ
- ภาคผนวก จ : ตัวอย่างแบบประเมินโครงการฯ
- ภาคผนวก ฉ : รายชื่อของผู้เข้ารับบริการวิชาการโครงการ

ภาคผนวก ก

แบบสรุปรายงานผลการดำเนินโครงการ

(ภาคผนวก ก)

แบบฟอร์มสรุปการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ของ มสธ.

ชื่อโครงการ ที่ขยจะเป็น เห็นคุณค่า

Waste separation to value added

ผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาติ ดิษฐกิจ

๑ ความสำคัญของโครงการ

"ขยะ" เป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ๒๕.๗๐ ล้านตัน (ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๖๖) ขยะมูลฝอย (solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถังพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง วัสดุสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น ซึ่งขยะต่างๆ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ โดยเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและพาหะของโรค ก่อให้เกิดความรำคาญและไม่น่าดู ก่อให้เกิดมลพิษต่อดิน น้ำ และอากาศ และทำให้เกิดการเสี่ยงต่อสุขภาพ เช่น โรคทางเดินอาหารที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียที่มีแมลงวันเป็นพาหะ หรือได้รับสารพิษที่มากับของเสียอันตราย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สังคมเศรษฐกิจสีเขียว ในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว และส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตร และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นที่ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/มรดกทางสถาปัตยกรรม/ศิลปวัฒนธรรม และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการหลักการมีส่วนร่วม รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีหลักการและแนวคิดหนึ่งที่กล่าวถึง การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในหมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐ กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นำเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ทันสมัย ความคิด

สร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และนวัตกรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและลดของเสียจากกระบวนการผลิต ส่งเสริมการพัฒนาแพลตฟอร์มบริหารจัดการข้อมูลและแพลตฟอร์มเสริมสร้างความสามารถในการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาเทคโนโลยีการออกแบบเชิงนิเวศ การจัดการของเสีย การพัฒนาธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนวัสดุเหลือใช้ระหว่างธุรกิจและอุตสาหกรรม และกลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรและเพิ่มมูลค่าของเสีย ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับบรรจุก๊าซที่ใช้วัสดุชนิดเดียว การใช้วัสดุรอบสอง การอัพไซเคิล มาใช้ในการผลิตและใช้ประโยชน์ได้มากกว่าเดิม

การจัดการขยะเหลือศูนย์ (zero waste management) โดยยึดหลักการที่ว่า “ขยะมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ” และเป็นการดำเนินการแบบใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือการลดการสร้างขยะด้วยแนวคิด 3R ลดใช้ นำกลับมาใช้ซ้ำ และรีไซเคิล โดยเริ่มต้นที่การใช้ให้น้อยลง ลดการใช้วัสดุ ผลิตภัณฑ์ ที่ก่อให้เกิดขยะเพื่อลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (reduce) การนำวัสดุ ผลิตภัณฑ์ที่ยังสามารถใช้งานได้ กลับมาใช้ซ้ำ (reuse) และการนำวัสดุ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานแล้วมาแปรรูป เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือ รีไซเคิล (recycle) นอกจากนี้ยังสามารถทำการอัพไซเคิล (upcycling) ซึ่งหมายถึงกระบวนการในการแปลงสภาพของวัสดุ หรือสิ่งที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อีกแล้วเพื่อเปลี่ยนให้เป็นวัสดุใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม หรือกลายเป็นสิ่งใหม่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่สูงมากขึ้นกว่าเดิมนั่นเอง

ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและหันมาร่วมมือกันในการจัดการขยะ โดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable university for sustainable development goals) ผ่านโครงการจัดอันดับ UI Green Metric หรือการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งมั่นในการพัฒนาที่ยั่งยืนเช่นการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการการใช้พลังงาน การจัดการของเสีย การใช้ทรัพยากรน้ำ การจัดการระบบการขนส่งภายใน และการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ได้จัดทำคู่มือตัวชี้วัดผลลัพธ์การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนด้วยการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งกล่าวถึง การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ด้วยการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy: SEP) มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เป็นแนวทางหนึ่งในการสนองตอบต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในโครงการ Sufficiency Economy Philosophy for SDGs Partnership เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีบทบาทในการเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals) ภายใต้เป้าหมายหลัก ๓ ประการ คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) นอกจากมหาวิทยาลัยและภาคเอกชนแล้ว ยังมีภาคประชาชนหรือชุมชนที่มีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย กระบวนการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม รวมถึงวัฒนธรรม ทำให้ในกระบวนการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนต้องคำนึงถึงบริบทของพื้นที่หรือภูมิสังคมของแต่ละชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของคนในชุมชนทุก

กลุ่มรวมถึงกลุ่มเปราะบาง เพื่อหนุนเสริมให้เป็นการพัฒนาที่มีความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) ภายใต้วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความกตัญญูทวาทิ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปัน มีความเมตตากรุณาต่อคนในชุมชนเสมือนเป็นคนในครอบครัว เพื่อให้เกิดการอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนทุกกลุ่มรวมถึงกลุ่มเปราะบาง หรือส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์หรือแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม หรือตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคม และประเทศชาติที่นำไปสู่ความยั่งยืน หากทุกภาคส่วน เชื่อมโยงและร่วมมือกันจะทำให้ประเทศไทยสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสมดุล มั่นคง ยั่งยืน

สถานอุทยานการศึกษารัชมังคลาภิเษก คือ “อุทยานการเรียนรู้ตามอัธยาศัย” ที่ประชาชนทุกเพศทุกวัยสามารถได้รับโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเองตามความพร้อมและศักยภาพของตนเองหรือตามอัธยาศัย โดยมีองค์ความรู้ที่หลากหลายทั้งด้านวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลในสังคมไทยให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในลดขยะหรือการเปลี่ยนขยะให้เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจะทำให้สังคม สิ่งแวดล้อม และ

๔ ศ ร ช ฐ ก ิจ ด ี ข ้น ไ ด ”

๒. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิธีการลดปริมาณขยะ วิธีการคัดแยกขยะ วิธีการกำจัดขยะประเภทต่างๆ อย่างถูกวิธี
- ๑.๒ เพื่อถ่ายทอดความรู้การแปรรูปขยะให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและการนำกลับมาใช้ใหม่
- ๑.๓ เพื่อลดปริมาณขยะในโรงเรียนและชุมชน
- ๑.๔ เพื่อสร้างจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมของทุกภาคส่วน

3. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไป

ปริมาณกลุ่มเป้าหมาย : ๔๐ คน

พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย : จังหวัดนนทบุรี

อื่นๆ ระบุ :

๔. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

- ๔.๑ ประชุมคณะทำงานโครงการบริการวิชาการ
- ๔.๒ ชี้แจงโครงการและรายละเอียดกำหนดการร่วมกับโรงเรียนเป้าหมาย
- ๔.๓ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับดำเนินโครงการ
- ๔.๔ จัดโครงการ ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า ณ โรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส (แสนสวัสดีวิทยาการ)

๕. ผลการดำเนินงาน

๕.๑ สารเนื้อหาวิชาการ/ความรู้

๕.๑.๑ ความหมายและสถานการณ์ขยะของประเทศไทย

ขยะ คือ เศษวัสดุสิ่งของ จากการใช้งานหรือการบริโภคแล้ว ที่ใช้ประโยชน์อื่นอีกไม่ได้ และต้องการทิ้ง ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว ที่เกิดจากกระบวนการผลิต การจำหน่าย การบริโภค และกิจกรรมอื่นของมนุษย์ ได้แก่ ขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน กากของเสียอุตสาหกรรม มูลฝอยติดเชื้อ ขยะบรรจุภัณฑ์ ขยะพลาสติก ขยะอาหาร

"ขยะล้นเมือง" คนไทยสร้างขยะเฉลี่ย ๗.๓ หมืนตัน/วัน ปี ๒๕๖๖ ประเทศไทยมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ ๒๖.๙๕ ล้านตัน หรือประมาณ ๗๓,๘๔๐ ตัน/วัน เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๑๒ กิโลกรัม/คน/วัน กรุงเทพมหานคร ๑๒,๗๔๘ ตัน/วัน ขณะที่ถูกกลับมาใช้ประโยชน์ ๙.๓๑ ล้านตัน ปริมาณขยะมูลฝอย ภาคกลางมีปริมาณขยะมูลฝอยสูงที่สุด ๓๑,๓๓๙ ตัน/วัน ซึ่งเป็นขยะมูลฝอยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มากที่สุด ๑๒,๗๔๘ ตัน/วัน รองลงมาเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณขยะมูลฝอย ๑๗,๘๗๓ ตัน/วัน ภาคใต้ ๙,๗๐๕ ตัน/วัน ภาคตะวันออก ๗,๐๗๓ ตัน/วัน ภาคเหนือ ๔,๕๘๒ ตัน/วัน และภาคตะวันตก ๓,๒๖๘ ตัน/วัน ซึ่งยังไม่นับขยะที่ตกค้างในแต่ละปีที่มีจำนวนนับหมื่นตันต่อปี

จังหวัดที่มีปริมาณขยะมูลฝอยมากที่สุด ๕ อันดับแรกได้แก่

๑. กรุงเทพมหานคร มีปริมาณขยะ ๑๒,๗๔๘ ล้านตัน/วัน

๒. จ.สมุทรปราการ มีปริมาณขยะ ๓,๔๖๕ ล้านตัน/วัน

๓. จ.ชลบุรี มีปริมาณขยะ ๓,๓๗๔ ล้านตัน/วัน

๔. จ.นครราชสีมา มีปริมาณขยะ ๒,๕๘๘ ล้านตัน/วัน

๕. จ.นนทบุรี มีปริมาณขยะ ๒,๐๖๕ ล้านตัน/วัน

๕.๑.๒ ผลกระทบของขยะต่อคน

ขยะล้นเมืองส่งผลกระทบต่อคนทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่

๑. เป็นแหล่งที่อยู่ของแมลงและพาหะของโรค ทำให้เกิดโรคต่างๆ ในคนที่เสี่ยงต่อสุขภาพ

๒. ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เช่น โลกร้อน

๓. ก่อให้เกิดความรำคาญและอาจเกิดความขัดแย้งของคนในชุมชน

๕.๑.๓ การจัดการขยะ

๑. การลดหรือไม่ก่อให้เกิดขยะ เช่น การนำขวดน้ำหรือภาชนะใส่อาหารที่สามารถใช้ซ้ำได้ และการใช้ถุงผ้าเพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก

๒. การคัดแยกอย่างถูกต้อง

ขยะรีไซเคิล (ถังสีเหลือง) เช่น ขวดแก้ว ขวดพลาสติก กระดาษ กระป๋องใส่เครื่องดื่ม เป็นวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้

ขยะอินทรีย์ (ถังสีเขียว) เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษผลไม้ เศษเนื้อสัตว์ ใบไม้ เป็นขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว

ขยะอันตราย (ถังสีแดง) เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ แบตเตอรี่ เป็นขยะที่องค์ประกอบหรือปนเปื้อนสารอันตราย สารพิษ สารไวไฟ สารเคมีกัดกร่อน

ขยะทั่วไป (ถังสีฟ้า) เช่น พลาสติกใส่อาหาร หลอด ถุงขนม กล่องอาหาร ถุงใส่อาหาร กระดาษทิชชู เป็นขยะที่ย่อยสลายได้ยาก ไม่คุ้มค่าที่จะนำมารีไซเคิล

๓. การนำขยะมาใช้ประโยชน์

- ขยะรีไซเคิลนำไปขายเพื่อสร้างรายได้

- ขวดพลาสติกหรือภาชนะพลาสติกต่างๆ สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โมบาย ภาชนะปลูกต้นไม้

- ขยะอินทรีย์ นำไปทำปุ๋ยหมักในรูปแบบต่างๆ เช่น ถังหมักก๊าซโลกใส่เศษอาหาร น้ำหมัก และปุ๋ยหมักกองแบบเติมอากาศ นอกจากนี้ยังสามารถผลิตแก๊สชีวภาพใช้ในการหุงต้มได้

5.2 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับบริการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”

๑.๑ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการเป็นนักเรียนทั้งหมด ๔๐ คน

๑.๒ วุฒิการศึกษา ระดับมัธยมต้น ๔๐ คน

ตอนที่ ๒ ความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”
(๕ คะแนน)

๒.๑ ด้านหัวข้อการเสวนาและการอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในหัวข้อการเสวนาและการอบรมเชิงปฏิบัติการในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๗๕

๒.๒ ด้านวิทยากร ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร ความชัดเจนในการตอบคำถาม การใช้สื่อประกอบการฝึกอบรมของวิทยากรในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๘๐

๒.๓ ด้านระยะเวลาการจัดอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในความเหมาะสมของระยะเวลาที่จัดอบรมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๖๘

๒.๔ ด้านความรู้ที่ได้รับ ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๗๕

๒.๕ ด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ผู้เข้ารับการอบรมจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๖๐

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- อยากให้มีจัดอบรมแบบนี้บ่อยๆ ได้ความรู้สนุกดีมากๆ
- สนุกและได้ความรู้

อยากให้ชมรมนักเรียนมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

ระยะเวลาดำเนินโครงการ

ดำเนินการ ๑ ครั้ง ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ณ โรงเรียนวัดปรมย์ยิกาวาส (แสนสวัสดิ์วิทยาการ)

จังหวัดนนทบุรี

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	รวมทั้งสิ้น	
		เป้าหมาย	ผลการดำเนินการ
ผลผลิต (Output)			
1. เชิงปริมาณ : จำนวนผู้เข้ารับบริการ	คน	๔๐	๔๐
2. เชิงคุณภาพ : รอยละความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการในกระบวนการให้บริการ	ร้อยละ	๘๖	๙๐

3. เวลา : ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	ร้อยละ	๙๐	๑๐๐
4. เงินทุน : ต้นทุน/ค่าใช้จ่ายของการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามงบประมาณ	บาท	๑๔,๓๐๐	๑๔,๓๐๐
ผลลัพธ์ (Outcome)			
1. ปริมาณ : ร้อยละของผู้เข้ารับบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	๘๔	๙๐
2. คุณภาพ : ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการโครงการวิชาการแก่สังคม	ร้อยละ	๘๖	๙๐

๖. ผู้รับบริการ/หน่วยงาน ได้รับความรู้/ประโยชน์ ดังนี้

- ๖.๑ เป็นโครงการที่สอดคล้องนโยบายและมาตรการประจำปี
- ๖.๒ เป็นโครงการที่สาขาวิชาให้ความเห็นชอบ
- ๖.๓ เป็นโครงการที่มีลักษณะตรงกับศาสตร์หรือลักษณะงานปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้นๆ ด้วย
- ๖.๔ เป็นโครงการอบรมแบบเผชิญหน้า เป้าหมายผู้เข้ารับการอบรม ๔๐ คน
- ๖.๕ เป็นโครงการที่ไม่เป็นการระดมทุนงบประมาณในระยะยาว
- ๖.๖ ผู้รับผิดชอบโครงการ ๑ คน ไม่ควรเกิน ๒ โครงการ ยกเว้นเป็นโครงการที่มหาวิทยาลัย

มอบหมายเป็นการเฉพาะ

๗. สรุปโดยภาพรวม และความคิดเห็นของผู้รับบริการ

ผู้เข้าร่วมอบรมมีความต้องการให้จัดอบรมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำเพื่อให้ความรู้เพิ่มมากขึ้น ความต้องการให้จัดอบรมเกี่ยวกับ การตั้งชมรมผู้พิทักษ์ขยะ และการนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ยเพื่อปลูกผักในโรงเรียน

ภาคผนวก ข

บันทึกข้อความและสำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการฯ

ภาคผนวก ค

เอกสารหรือเนื้อหาประกอบการบรรยาย

ภาคผนวก ง

ภาพกิจกรรมการดำเนินงานโครงการฯ

ภาพที่ ๑ การเปิดโครงการ ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด

ภาพที่ ๒ การลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการ ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า

ภาพที่ ๓ การบรรยายการคัดแยกขยะ และการนำขยะมาใช้ประโยชน์

ภาพที่ ๔ การเสวนาขยะมีคุณค่า

ภาพที่ ๕ การร่วมแลกเปลี่ยนและตอบคำถามของนักเรียน

ภาพที่ ๖ การอบรมปฏิบัติการคัดแยกขยะ

ภาพที่ ๗ การแลกเปลี่ยนพุดคุยเพื่อสร้างความตระหนักในคัดแยกขยะ

ภาพที่ ๘ การอบรมปฏิบัติการนำขยะมาใช้ประโยชน์ โดยการนำขยะอาหารทำปุ๋ยหมัก

ภาพที่ ๙ การอบรมปฏิบัติการนำขยะมาใช้ประโยชน์ โดยการจัดตั้งธนาคารขยะ

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแบบประเมินโครงการฯ

แบบประเมินผลการอบรมโครงการ “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”

วันที่ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ณ โรงเรียนวัดปรียะยาวาส (แสนสวัสดิ์วิทยาการ)

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อการอบรมโครงการ “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

๑. เพศ ☐ ๑) ชาย ☐ ๒) หญิง

๒. อายุปี (มากกว่า ๖ เดือนนับเป็น ๑ ปี)

๓. ระดับการศึกษา

☐ ๑) ประถมศึกษา ☐ ๒) มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ๓) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

☐ ๔) ปริญญาตรี ☐ ๕) สูงกว่าปริญญาตรี ☐ ๖) อื่น ๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อการอบรมโครงการ “การเรียนรู้เกษตรในโรงเรียนกับ มสธ.”

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจของท่านตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์

การพิจารณาระดับความพึงพอใจ ดังนี้

๕ หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

๔ หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

๓ หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

๒ หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

๑ หมายถึง ไม่มีความพึงพอใจ

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. เนื้อหาของการอบรมโครงการ “ทิ้งขยะเป็น เห็นคุณค่า”					
๑.๑ การเสวนา ชยะมีคุณค่า					
๑.๒ การบรรยาย การคัดแยกขยะ และการนำขยะมาใช้ประโยชน์					
๑.๓ การฝึกปฏิบัติการคัดแยกขยะ และการนำขยะมาใช้ประโยชน์					
๑.๔ การฝึกปฏิบัติการนำขยะมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่					
๒. วิทยากรและการเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น					
๓. ระยะเวลาการจัดอบรม					
๔. ความรู้และความเข้าใจที่ได้รับ					
๕. การนำไปใช้ประโยชน์					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการฯ